

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ХЪЛМОВЕТЕ ГЕВАЛ И ГАРИЗИН

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Хълмът Гаризин или за Божиите духовни благословения	7
2. Хълмът Гевал или за Божиите духовни проклетия	21

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз не зная дали в този миг на Небето Апостол Петър си спомня колко риба е уловил на Галилейското езеро или колко пъти е прощавал на ближните си, когато му съгрешат – дали седем пъти или седемдесет пъти по седем. Но съм съвършено убеден, че и до днес сърцето на Божия слуга пази спомена от Христовото Преображение. Споменът от онази висока планина, където Исус го заведе насаме заедно с Яков и Йоан. Защото там дрехите на Спасителя станаха бляскави и твърде бели, а от Облака на Божията Слава излязоха пророк Моисей и пророк Илия, за да разговарят с Божия Син.

Така и в моето сърце остана твърде живо и реално видението от предишната пророческа книга, свързано с жилищата и шатрите. И ако ти кажа, че самата мисъл за Празника на Шатроразпъването изпълни до краен предел сърцето ми, то думите ми ще са слаби. Защото след толкова години в служба на моя Бог и Цар аз разбрах, че делото на Божия Пророчески Дух е било не просто пламенно и Свято, но неизразимо Съвършено. Защото самата мисъл, че Господ ти е гласувал доверието Си да направиш шатри за Него и свидетелите Му, а след това да напълниш самите шатри с духовни благословения, е твърде прекрасна и пречудна. Тази мисъл започна да удържа очите ми в неспане, тъй щото почувствах, че докато Господ е говорил на сърцето ми с виденията на предишната книга, Той вече Си е оставил повод и за следващата. Това ме накара да падна на колене и да Му се моля, за да проумея откъде у мен толкова силно вълнение и раздвижване на Духа дори при самата помисъл за Шатроразпъването. А и този път, Верен на обещанието Си да ме послуша, когато Го призова, Исус се яви пред сърцето ми, като ми казваше:

“Виждаш ли колко е голямо вълнението ти при мисълта за Шатроразпъването? И усещаш ли как Светият Дух изпълва и раздвижва сърцето ти?”

“О, Исусе! Няколко дни стоя неспокоен в най-чудесния смисъл на тази дума. А пред очите ми стои високата планина и трите шатри, разпънати на самото ѝ било. Все затова мисля и все това видение стои в сърцето ми.

Как да си го обясня, Господи мой? И не затова ли Ти Си го оставил там – за да дойдеш при мен, когато Те призова и да Ме водиш във всичката Си Слава и Мъдрост?”

Исус се усмихна на думите ми, а очите Му заблестяха радостно. И тогава Той погали с ръка главата ми, като ми казваше:

“Нима мислиш, че от устата Ми може да излезе Небесно откровение, което да си остане самотно и да не призове Духа на Отца Ми? Понеже на кой друг да дам продължението върху думите Ми за Шатроразпъването, ако не на тоя, който показва необикновено усърдие и наистина направи шатри за Мен, Моисея и Илия?

Да, момчето Ми!

Ти може да не виждаш делото, което извърши, но аз го виждам прекрасно. Виждам сърцата, които Ме познават и хвалят. Виждам човечите, които любят Моя Пример и примера на Моисей и Илия. И най-сетне – виждам шатрите и Хълма, на който ти се труди през годините на младостта си. Но сега ти казвам, че сърцето ти стои пред прага на ново божествено откровение. Откровение, което до днес не ти е било давано от Отца Ми. Защото Сам Той те посочи от Небето, като Ми каза:

“Извиси го горе, при Моето Светилище. За да говоря на сърцето му така, както говорих на слугата Си Моисея, и както свидетелствах чрез слугата Си Илия...”

Въздигни се с Мене! За да чуеш думите, които Сам Отец Ми ще ти каже...”

След последните Си думи Господ ме хвана с ръцете Си, като ме въздигна нагоре. И ето, че сърцето ми отново зърна Небесното великолепие на Божия Град и светлините на Сион. А тогава, като се приближаваше до вратите на Божието Светилище, Исус отново ми проговори, казвайки:

“Отец Ми те възлюби като жертвен юнец. Понеже пострада за Него и не се отмести от мястото си на слуга, нито изкриви Правдата

Му. Затова бъди радостен да чуеш думите Му, а чрез тебе да ги чуе и цялата Ми Църква...”

Докато слушах последните думи на Исус, Той отвори вратите на Божието Светилище, тъй че аз паднах на колене, а сърцето ми мигновено беше залято от Огня и лъчите на безпределната Отеческа Любов. И ето, че Господ пристъпи напред в Светилището, като казваше на Отца:

“Всемогъщи Мой Боже! Ти, Който правиш слугите Си като Огнен Пламък, Ми даде заръката Си да въведа пророка Ти в Присъствието Ти! Говори на слугата Си, Отче! Понеже той сам усети в сърцето си колко близък е Празникът на Шатороразпъването...”

След последните думи на Исус, огнените ръце на Отца се протегнаха от Светилището. И Той, като ме обгърна с дланите Си, започна да говори на сърцето ми, като казваше:

“Сине човешки!

Виждам вярата ти и любовта ти. Виждам изнуряването ти и ревността ти. Виждам и сетнината на всичко, което постави като Жертва пред Моя Свят Олтар. И днес, когато те призовах при Себе Си, Аз искам да дадеш свидетелството Ми на всичките Ми чеда по земята. Свидетелството на Моя Свят Хълм, от който благославям с Духа Си всяко вярващо сърце. Защото това е Хълмът Гаризин. Хълмът на всичките духовни благословения, с които искам да наситя, осветя и утвърдя поколението на Моя Син. Но освен тоя Мой Свят Хълм на Отеческите благословения, съществува друг страшен хълм, който е хълмът на Моите проклетия. И това е хълмът Гевал.

Тия два хълма ще растат и ще се издигнат в последното време на земята. А светът ще се напълни с малко люде на Отеческото благословение и с много люде на Отеческото проклетие.

Малкото люде ще бъдат Маслина, Смокиня и Лоза пред очите Ми, а многото люде ще бъдат тръни и репейи на дяволско нечестие!

Малкото ще разпънат шатри, а многото ще разпънат Сина Ми!

Малкото ще бъдат Гаризин, а многото ще бъдат Гевал!

И на тебе, който познаваш Сърцето Ми повече от мнозината човешки чеда, ще дам благоволенията Си, за да изявиш двата хълма и да призовеш човеците да направят всеки избора си.

Върви със Сина Ми, сине човешки! И запиши на книга всичко, което Той ще ти разкрие и покаже! Защото Аз няма да спра да съкрушавам враговете на Сион, докато не ги направя като прах по гумното, и като пепел пред вятъра!”

След последните думи на Отца огнените Му ръце ме отпуснаха, а сърцето ми, прогледнало както никога, видя как отсрещ Трона на Отца ме гледаха и се усмихваха Моисей и Илия. Това ме накара да вдигна ръка и да ги посоча на Исус, а Той като ми подаде ръката Си и ме възправи, вече ми казваше:

“И няма как да не ги видиш! Защото в мига на докосването ти от Отца, сърцето ти прие мощното подновяване в Божия Пророчески Дух. И сега ти казвам да Ме последваш. Защото ще видиш двата духовни хълма на земята.

Хълмът Гаризин и хълмът Гевал.

А заедно с призова към теб, казвам и на всичките Божии чеда:

Последвайте Ме във виденията, които ще дам на пророка Си. Защото в Духа Ми има Съвършени призвания и съдби.

Оня, който Ме послуша и се вдъхнови от Мене, ще се качи на Божия Свят Хълм, за да направи във високото място на Духа Ми лично Шатроразпъване за Господа и Неговата Слава. Защото идва времето да получите сетнината на всичките пророчески видения, с които ви осветявах и утвърждавах...”

След тези Свои съкровени и Святи думи Господ ме прегърна и двамата с Него полетяхме към двата хълма на земята. За да бъде сърцето ми разтърсено както никога и за да преживея чудото на едно твърде високо, твърде прекрасно, но и твърде страшно Божие откровение. Амин и Амин!

1. ХЪЛМЪТ ГАРИЗИН ИЛИ ЗА БОЖИИТЕ ДУХОВНИ БЛАГОСЛОВЕНИЯ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Искрено вярвам, че сега ще говоря и пояснявам за духовни неща, които трябва да бъдат разбрани от духовните човеци. Именно от духовните човеци, понеже плътските няма да понесат виденията в тази книга. Казвам това, понеже за плътския човек понятието "благословение" няма духовен еквивалент и винаги е равносилно на много пари, много имот и много користи. Тази плътска вяра, заляла като потоп всичките тщеславни църкви на последното време, направи така, че от летящи гълъбици много църкви се превърнаха в ровещи къртици. И тия ровещи къртици, като намериха проповедници по интереса си, започнаха с неспирни ръкопляскания да приветстват всяко слово, което им говори за благата на този свят, а не за блаженствата на бъдещия. Сложили пред очите си лещите на сатанинската измама, плътските човеци вече не можеха дори и собствените си библии да четат и проумяват. За да видят как Апостол Павел в началото на своето послание към Ефесяните, благославя Небесния Отец с думите:

"Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места..."¹

Сам виждаш и прочиташ, че става дума за "духовно благословение в небесни места...". Не за лъскав автомобил, нова къща или банкова сметка, но за онова пречудно благоволение от Отца, когато Той те слага да седнеш в подножието Му, както невръстен син сяда в скута на баща си. И като отвори сърцето ти – да го напълни със Свято и прекрасно познание за Себе Си. Ето поради такива благословения Павел е благославял Отца! И понеже сърцето му се е намерило благодарно и покорно, то и затова Отец го е утвърдил като стълп на Църквата и като пример за сърдечно подражание:

"Бивайте подражатели на мене, както съм и аз на Христа..."²

---

¹ (Ефесяни 1:3)

² (1 Коринтяни 11:1)

и още:

“Братя, бъдете всички подражатели на мене и внимавайте на тия, които се обхождат така, както имате пример в нас...”³

У колцина обаче остана примерът на Павел? У колцина остана вярата всичко да сметат за измет, но само и само Христос да придобият?

Ако този Павлов пример и тази Павлова вяра бяха наистина сто процентово утвърдени в църквите на последното време, то тогава всички биха видели Хълма Гаризин, който е мястото на Божиите духовни благословения. Но понеже тази вяра и този пример чезнат, то и затова човеците заместиха духовното с материално и измамно решиха в сърцата си, че Бог на Небето няма нищо напротив. Всъщност – с тази нечестива позиция те избраха пътя към другия хълм Гевал, за който ще говоря по-нататък в тази книга.

А сега, след тези първоначални размисли, нека пристъпя към видението с Хълма Гаризин, което Господ Исус разкри пред сърцето ми... Държейки ме все така здраво с едната Си ръка, Спасителят вдигна другата и посочи към самата земя, като ми казваше:

“Гледай, Стефане! Гледай Хълма Гаризин, който е мястото на Божиите духовни благословения!”

Послушал Гласа Му, аз погледнах. А тогава очите ми видяха високо издигнат Хълм, който беше съвършено осветен от лъчите на Божия Свят Дух. Те покриваха цялото протежение на Хълма, но тяхната най-голяма сила беше на самия му връх. Сякаш, че върхът беше огледален, понеже разпръскваше Божията Светлина подобно на прожектор. И докато аз гледах, Господ отново ми проговори, като казваше:

“Виждаш ли колко бляскав и светъл е върхът на Хълма Гаризин?”

“О, Исусе! Аз дори не бих казал, че виждам каквото и да е от върха на Хълма, понеже той заслепява очите ми. Но наистина виждам и проумявам, че Гаризин е място на Съвършено благословение от Отца...”

“И повече ще видиш, момчето Ми. Много повече. Понеже сега ще те заведе на самия връх на Хълма...”

---

³ (Филипяни 3:17)

След тези думи Исус започна да ме приближава към Хълма, тъй че очите ми започнаха да забелязват подробности. И оня прожектор от светлина започна да се разтроява, тъй че вече виждах три сияния, които приемаха Светлината си от Небето, а след това я излъчваха встрани и надолу от Хълма. Всъщност, именно сиянията бяха силни да озарят целия хълм. А колкото повече Господ ме приближаваше до Хълма, толкова повече сиянията започваха да се различават. И съвсем скоро аз ги разпознах като шатри.

Да, братко мой! Три разпънати шатри блестяха като слънца на Хълма Гаризин. Самият плат, от който бяха разпънати, беше висон. Толкова бял, ефирен и прекрасен, че възхищението ми нарастваше с всяка изминала секунда. А когато двамата с Исус застанахме на върха на Хълма, то тогава към заслепяващата Светлина се прибави и Небесно благоухание, което се излъчваше от самите шатри. И аз, незнаейки що да река на Господ, сложих ръка на устата си и чаках Той да ми проговори. Но ето че със стаен от възлнение Глас Исус вече ми казваше:

“Виж тези три шатри! Защото ти казвам, че те са пълната изява на Отеческото духовно благословение, което се дава на всичките човеци, които са угодни на Божието Сърце. И колкото по-свят и благоугоден живот имате вие за Отца Ми, толкова повече се изкачвате на Хълма Гаризин, докато стигнете до тия три шатри и влезете в тях. А ония, които влязат в шатрите, в Дух и Истина, и в дело и действителност разбират думите на Човешкия Син:

“Аз дойдох за да имат живот, и да го имат изобилно...”⁴

Как мислиш тогава? В какво се състои изобилието на Живота, който ви дава Човешкият Син?”

“О, Исусе! При тая бляскава Светлина на шатрите и при това сладко благоухание, което се носи от тях, аз си мисля, че изобилието на Живота е в плодовете на Святия Дух. И сега Ти казвам, Господи, че повече от всичко сърцето ми копнее да влезе в тия шатри и да се насити на всичко, що има в тях...”

---

⁴ (Йоан 10:10)

Исус се усмихна загадъчно на думите ми, а очите Му заблестяха от искри на съкровена и пречиста Любов. Но ето, че Той отново ми проговори, като казваше:

“Аз наистина ще ти дам да влезеш във всяка от шатрите на Хълма Гаризин. Но ти сега помисли и Ми кажи:

Защо точно три са шатрите на Господния Хълм? Защо не са пет или десет, но са именно три?”

“О, Господи! И до сега в сърцето ми стои Твоето видение от високата планина, където настъпи Твоето Преображение. И ако там във високото ученикът Ти Петър поиска да направи три шатри – една за Теб и още две за Моисея и Илия, които се разговаряха с Тебе, то си мисля, че нищо от оня миг на Преображението Ти не се е променило, понеже Святия Дух е Вечен Дух, а Ти Си Същият – вчера, днес и довека. И като гледам сега, че самите шатри са от бляскав и нежен висон, то си мисля, че именно той отговаря на самото Ти Преображение. Понеже на високата планина дрехите Ти станаха бляскави и твърде бели. Толкова бляскави и бели, колкото е сега и висонът на тия шатри...”

“Точно така е, момчето Ми. Ти наистина Ми отговори съвършено точно. И сега казвам на теб и на всички Мои, че на Хълма Гаризин Отец е положил Вечното благословение от Сион.

Благословието, което е в Духа и Силата на Моисея и Илия, и в Святия Дух на Сина!

И ако някой люби в сърцето си Духа и Силата на Моисея и Илия, и копнее да получи техните Небесни благословения, то такъв ще влезе и в шатрите им. И ако някой люби в сърцето си Святия Дух на Сина и копнее да получи благословието на Човешкия Син, то той ще влезе в шатрата Му.

Как мислиш тогава?

Откъде сърцето ти получи всичките видения, всичката мъдрост и всичкия разум, за да напишеш пророческите книги, които друг не е написал? Отгде у немощния ти ум се родиха всичките думи на Вечен Живот, които да дадеш на ближните си? Не от тоя ли Хълм, на който водих сърцето ти? И не от тия ли шатри, в които влизаше и

взимаше с пълни шепи, за да раздаваш даром на Църквата Ми? Казвам ти, че само малцина са слугите, на които Отец е давал толкова изобилен достъп, колкото беше даден на теб. Защото с духа и сърцето си ти неведнъж си влизал в трите шатри на Божиите благословения, макар и да не си знаел за тях. И сега отново ще влезеш в шатрите на Хълма. Но този път като един, когото Отец Ми е направил съвършен изявител на Божиите духовни благословения. А сега виж и първата от шатрите, в които ти давам да влезеш. Понеже това е шатрата на Моисея...”

След тези Свои думи Исус протегна ръката Си напред и посочи входа на шатрата, като ми даваше знак да вляза след Него. И ето, че с разтуптяно сърце и прекомерно вълнение аз Го последвах и влязох...

Братко мой! Верни ми приятелю! Едва ли имам нужният речник от думи, с които да ти предам цялото чудно възхищение, което заля сърцето ми, когато надникнах в шатрата на Божия пророк. Понеже едва пристъпил след Господ, аз видях една плодородна Маслина, чиито клони бяха отрупани от плод. По самия ствол и по всичките клони на Маслината се стичаше Божий Елей. И едно прекрасно благоухание влезе през ноздрите ми – с тоя Живот и с тая Сила, с която Отец някога е вдъхнал Живота Си в ноздрите на Адам. Това беше Съвършеното изобилие от Божие Свято Миро. Миро, при чието докосване духът и сърцето се изпълваха с Огън от могъщество, благоговение и безпределно посвещение. Всеки, който би се докоснал до Святото Миро на тая Маслина, скоро би направил устните си като Божи устни, ръцете си като Божиите ръце, и сърцето си – като Божието Сърце.

Самата Маслина, която грееше и благоухаеше с лъчите на Духа, ме накара да падна на коленете си и да кажа на моя Господ:

“О, Исусе! Моля Те! Скоро ме изведи от тая шатра, понеже не съм достоен да се докосна и до най-малката капчица от Божия Елей. Та аз едва сега проумявам, че пророкът, който познаваше Отца лице в лице, е влизал и пребъдвал на това Свято място. И като гледам на тая Маслина, мисля си и вярвам, че клоните ѝ пият Светлина и Любов от самото Божие Сърце...”

“Не Ми казвай да те изведе оттук! Защото при все, че съдбата ти повече е свързана с Духа и Силата на Илия, пак Отец Ми ти даде да бъдеш духовен пътеводител на хората Му и да имаш изобилен дял от тлъстия корен на Маслината. Но Аз не те доведох тук заради самия теб. Аз те доведох заради всички други духовни водачи, които трябва да чуят Гласа Ми и да се възкачат на Хълма Гаризин, за да влязат в шатрата на Моисея. Защото днес е последното възможно време и последния останал миг, когато Божиите люде трябва да напуснат Египет. А те не биха го напуснали без водачи в Духа и Силата на Моисея. Защото днес е последното възможно време и последния останал миг, когато Червеното море на Антихрист трябва да отдръпне силните си води и вълни пред Вратата на Църквата. А то не би отдръпнало водите си, ако Божиите водачи не прострат против него жезлите на Божието огнено смъряне. Защото днес е последното възможно време и последният останал миг, когато Божиите люде трябва да превъзмогнат в битката против Амалик, който е дух на грабителството. А те не биха превъзможнали, ако нямат поне един водач, който да се възкачи на Хълма и да държи Божието Знаме, докато Бог даде победа в битката.

Ето заради всичко това стои тая шатра на Хълма Гаризин. И влезлите в нея непременно ще участват в тлъстия корен на Маслината. И като закрепят всичките присадени маслиненни клонки, за да не отпаднат, скоро ще освежат и утвърдят с Божието Свято Миро цялата Ми Църква. Защото твоят Небесен Отец има нужда от Своите посветени водачи. Сиреч – от тия, които са Негови устни, Негови ръце, Негов Жезъл и Негово Сърце всред народа Му.

А сега Ме последвай във втората от шатрите на Хълма Гаризин. Понеже е шатрата на пророк Илия...”

След тези Свои думи Господ ме възправи с ръката Си и ме изведе от първата шатра, като ми посочи втората и тръгна към нея. Блаженството и радостта на сърцето ми растяха при всяка изминала крачка, с която следвах Спасителя. И ето, че Той вече влизаше през входа на втората шатра, когато и аз пристъпих след Него...

Братко мой! Верни ми приятелю! Има мигове в живота, когато разбираш, че няма по-прекрасна и по-чудесна привилегия от привилегията да си покорен от Бога.

Не ти да покоряваш, но Той да те покори!

Не ти да владееш, но Той да владее над тебе!

Не ти да Го намериш, но Той да те намери!

Ето такъв – покорен, завладян и намерен – се почувствах и аз, когато влязох в шатрата на пророк Илия. Защото там пред очите ми се извисяваше едно прекрасно смокиново дърво, чиито клони бяха отрупани с плод. Самият сладък сок на смокините се стичаше по ствола и по всичките клони на дървото. А самите му клони, омекнали и натежали досами земята, ме накараха да падна на коленете си и тихо да кажа на Исус:

“Каква е тая благост и сладост, които ми даваш, Исусе? С какво изобщо съм ги заслужил?”

В отговор Господ протегна ръка и откъсна една смокиня, като ми даде да я вкуся, а след това ми каза:

“Виждаш ли, Стефане! Сладостта и благостта на тоя плод е Божият отговор за всичката горчилка на човешкото битие. И понеже Отец Ми знае колко много горчивина събират Неговите люде, то и затова Той им изпраща слугите Си в Духа и Силата на Илия, за да вкусят от сладостите Му. Както и говори за това стихът от псалома:

“Ще се напояват от най-доброто на дома Ти. И от ръката на Твоите сладости ще им дадеш да пият...”⁵

Не изпрати ли Отец Ми така и теб?”

“О, Исусе! Но защо само малцина усетиха сладостта на смокините, а на повечето те се сториха горчиви?”

Слушайки думите ми, Господ проговори:

“Горко на ония, които наричат сладкото горчиво, а горчивото – сладко. Но ти помисли и Ми кажи: В какъв Дух и Сила предидеше Йоан Кръстител, когато дойде от пустинята при река Йордан?”

“Господи мой! Той се движеше в Духа и Силата на Илия?”

---

⁵ (Псалом 36:8)

“Можеш ли тогава да видиш как Йоан протягаше същите тия смокини в ръцете си и ги даваше на фарисеите и садукееите, като им казваше:

“Рожби ехиднини! Кой ви предупреди да бягате от идещия гняв? Затова, принасяйте плодове достойни за покаяние; и не мислете да думате: Авраам е нашият баща; защото ви казвам, че Бог може и от тия камъни да въздигне чада на Авраама. А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и тъй всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и в огъня се хвърля...”⁶

Какви им се сториха тогава Йоановите плодове на фарисеите и садукееите? Сладки или горчиви?”

“О, Исусе! Плодовете им се сториха горчиви, понеже те не искаха да преживеят спасително покаяние. А на такива и Ти Сам казваше:

“Горко вам!”

Тъй щото, като внимаваме на думите Ти, да разберем, че онова, което е горчиво за злите, сладко е за добрите...”

“Точно така е, момчето Ми. Но ти си спомни сега думите, които Ми рече Натанаил, когато му заявих, че е истински израилтянин, у когото няма лукавщина? Каква беше реакцията му на Моите думи?”

“О, Исусе! Натанаил се учуди и дори Те попита:

“Отгде ме познаваш?”⁷

“А как му отговорих аз? Не му ли казах:

“Преди да те повика Филип, видях те като беше под смоковницата...”⁸

Под коя Смоковница беше Натанаил, та да яде плодовете ѝ? Коя беше първата Смоковница, на която Отец даде да свидетелства и проповядва за Сина Му?”

“О, Господи! Тази Смоковница беше Йоан Кръстител. Той дойде, за да направи прави пътеките за Тебе и да Те проповядва като Божий Син. И ето затова и Натанаил Те изповяда като Божий Син и като Израилев цар...”

“А какво отговорих аз на Натанаил? Не му ли казах:

⁶ (Матей 3:7-10)

⁷ (Йоан 1:48)

⁸ (Йоан 1:48)

“Понеже ти рекох видях те под смоковницата, вярваш ли? Повече от това ще видиш...”⁹

Сега разбираш ли, най-сетне, че Смокинята отговаря на Духа и Силата на Илия? И не затова ли предупредих цялата Си Църква да научи притчата от Смоковницата?

Защото когато клоните на Смоковницата омекнат и развият листа, то е дошло времето на плодовете. И ето с тия плодове на Смоковницата Аз те изпратих към Църквата Си! За да ѝ дадеш благостите и сладостите Господни и да кажеш на последните Ми люде Натанаил, че и повече от това ще видят. Но ето, че на мнозина сладкото наистина им се стори горчиво. И те, като презряха сладостта на Смокинята, обрекоха сърцата си повече от това да не видят. А повече наистина има! И това повече е в третата и последна шатра на Хълма Гаризин. Защото там, където растат Маслината и Смокинята, непременно ще пусне корени и Самата Лоза. Затова сега Ме последвай в третата и последна шатра на Хълма...”

След тези Свои думи Господ ме изведе от шатрата на пророк Илия и тръгна към входа на третата шатра. Но миг, преди да влезе, Той се обърна и ми каза:

“Влез в последната шатра сам! А Аз ще стоя отвън и ще те чакам докато излезеш...”

Думите на Исус ме учудиха, но настоящия Му Глас ме накара да се покоря и да пристъпя към входа на шатрата, тъй щото вече влизах...

Братко мой! Верни ми приятелю!

Съществуват много и прекрасни изяви на Исус. Един ще Го види като Пастир, друг – като Божий Агнец. Но онова, което сърцето ми видя в третата шатра, надминаваше всичкото ми въображение и очакване. Защото очите ми видяха Небесна Лоза, разпростряла нежните Си зелени клони, които тежаха от едри гроздове. От самия ствол на Лозата течеше гъсто и червено Вино, а Духът на Бога и Отца изпълваше пространството на шатрата с опияняваща радост и тържество. И аз, знаейки, че стоя пред най-съвършеното и най-святото въплъщение на Божия Син, паднах по

---

⁹ (Йоан 1:50)

лицето си и прострях ръцете си към браздите от гъсто Вино, което се стичаше по ствола ѝ, като ѝ казвах:

“Святи Божий Сине! Ти Си Истинската Лоза и Отец Ти е Земеделецът! Дай ми, Господи мой, неземната радост да пия от Виното Ти и великата привилегия да пострадам за Името Ти! Защото сега стоя пред Тебе, Лозата на Отца! Най-плодородното от дърветата, и най-достойното за Любовта на Бога и хората!”

В отговор на думите ми, Лозата се надвеси над мен с натежалите Си от грозде клони, като ми казваше с Дъха и Гласа на Исус:

“В това се прославя Отец Ми – да принасяш много Плод!

Защото само така ще бъдеш Мой ученик! Радвай се, когато раждаш гроздовете на Божието Съвършено благословение! Радвай се, когато те гонят, мразят и тъпчат заради Мене! Защото оня, който Ме люби, предал се е на Мене, за да бъде пръчка от клоните Ми и да се намери с пълна чаша в Царството на Отца Ми! Утвърди се, слуго Господен! И нека Плодът на Лозата всякога се ражда от сърцето ти! Защото ако Маслината те прави помазан, а Смокинята – сладък и благ, то Лозата те прави съобразен с Образа на Бога! Приел да пострадаш за Него така, както и Той е пострадал за тебе!

Защото гроздето на Лозата е Любовта на Сина, а Виното на Лозата е Кръвта на Сина!

Пий, слуго Господен! И нека сърцето ти намери причина да тупти, докато ражда Плод, и да кърви – докле ражда Спасение!”

Братко мой! Не зная колко дълго стоях в шатрата на Лозата, но ето, че накрая усетих как ръцете на Исус ме повдигнаха. И Господ с огромна нежност и Благост в Гласа Си отново започна да ми говори, като казваше:

“Тия са трите дървета на Божиите Съвършени благословения – Маслината, Смокинята и Лозата!

С плодовете на Маслината Отец Ми ви прави помазани, сиреч, потвърдени от Сърцето Му като духовни наставници и водачи на Паството Му!

С плодовете на Смокинята Отец Ми ви прави благи, сладки и изобилни, сиреч, потвърдени от Сърцето Му, като Негови свидетели и пратеници, носещи даровете Му на Господната Невяста!

С плодовете на Лозата Отец Ми ви прави страдащи и слугуващи, сиреч, потвърдени от Сърцето Му, като Негови чеда, съобразни с Образа на Сина Му. За да прославяте Името Му, като вършите всяко добро и съвършено дело!

И ето тия са духовните благословения от Хълма Гаризин, където са разпънати шатрите на Моисея, Илия и Сина!

Но устояването на Моите в шатрите на тоя Хълм няма да бъде успешно, ако не им дам да видят как дяволът се противи и беснее против превъзходството на Божиите благословения.

Затова в Дух и Истина ви напомням думите на един мъж от Стария Завет, който се качи на Хълма Гаризин и пророкува против нечестието на дяволските човеци. Защото този мъж е Иотам и той рече на Сихемските мъже следните думи:

“Веднъж дърветата отишли да помажат цар, който да ги владее, и рекли на Маслината: Царувай над нас. Но Маслината им отговорила: Да оставя ли аз тлъстината си, чрез която отдавам почит на Бога и на човека, та да ида да се развявам над дърветата?” ¹⁰

Ето така, според изговореното от Иотам, и днес има мнозина нечестиви човеци, които се опитват да свалят помазаниците Ми от Хълма Гаризин, като им казват:

“Дойдете и царувайте над нас!”

Но да остави ли Маслината тлъстия си корен, чрез който отдава почит на Бога и на Човешкия Син, за да отиде да се развява над дърветата? Да забравят ли Божиите помазаници, че няма друг Цар, освен Небесният, и да отидат да търсят собствената си слава сред човеците? Да напуснат ли Святото място, на което се намират, заради користите, хвалбите и наградите на Вавилон?

Не, не и пак не!

---

¹⁰ (Съдии 9:8-9)

Моите помазаници ще останат горе! Те няма да разменят Божието Свято Мило за тридесет сребърника, нито плодовете на Маслината за църковни постове и титли!

Но вие чуйте какво още гласят следващите думи на Иотам:

“Тогава дърветата рекли на смокинята: Дойди ти и царувай над нас. Но смокинята им отговорила: Да оставя ли сладостта си и добрия си плод, та да ида да се развявам над дърветата?”¹¹

Ето така, според изговореното от Иотам, и днес има мнозина нечестиви човеци, които се опитват да свалят пророците Ми от Хълма Гаризин, като им казват:

“Дойдете и царувайте над нас!”

Но да остави ли Смокинята сладостта си и добрия си Плод, та да иде и да се развява над дърветата? Да се превърнат ли пророците Ми от слуги в Духа и Силата на Илия в платени проповедници, които ходят за пари от събрание на събрание и от конференция на конференция?

Пророкът не е ли затова пророк, понеже всякога стои в посвещение пред Бога и е скрит от лицата на всичките човеци? И когато някога пратениците на цар Охозия извикаха към Илия:

“Божий човече, царят каза: Слез...”¹²

...то кой цар послуша Илия в сърцето си? Земния или Небесния? И какво отговори Илия на петдесетника? Не му ли каза:

“Ако съм аз Божий човек, нека слезе огън от небето та нека изгори тебе и петдесетте ти войници...”¹³

Но ето по това ще разпознаете Моите пророци. Защото те никога няма да слязат от Хълма Гаризин, за да се покоряват на човешки страсти, човешка търговия, човешки амбиции и човешка политика! Защото ако слугата Ми и до днес слуша Гласа Ми и има изобилен достъп в Божието Светилище, то е понеже не пожела да стане цар, но остана всякога слуга. Но вие чуйте и следващите думи на Иотам:

---

¹¹ (Съдии 9:10-11)

¹² (4 Царе 1:9)

¹³ (4 Царе 1:10)

“После дърветата рекли на лозата: Дойди ти та царувай над нас. Но лозата им отговорила: Да оставя ли виното, което весели Бога и човеците, та да ида да се развявам над дърветата?” ¹⁴

Кои са тези безумни човеци, които ще казват Господ да слиза при тях, в техните земни страсти и грехове, когато те трябва да се качат при Господ?

Кои са тези черепки от земните черепки, които искат Господ като цар в земните им царства, когато Господ е Цар на Небесното Царство?

Не бях ли Аз на земята слуга? Не приех ли образ на слуга и не смирих ли Себе Си до смърт, даже до смърт на Кръст?

Как тогава нечестиви и неизвисени човеци ще използват Името Исус като Име за царуване, когато в пълна степен на земята то е Име за слугуване?

Ето, казвам ви, че всичките Ми слуги, които са станали клони от Лозата, кръв от Кръвта Ми, скръб от Скръбта Ми и вино от Виното Ми, ще откажат да царуват сред човеците, понеже не са царе, но слуги. Но ако някой иска на земята да царува, а не да слугува, то такъв е роден от блудство, а не от Святия Дух.

Затова казвам на всички ви:

Тия, които слугуват на земята, ще царуват на небесата! Но ако някой царува на земята, то такъв няма дял от Вечен Живот на небесата!

Но вие вижте най-сетне последните думи на Йотам, които гласят:

“Сетне всичките дървета рекли на тръна: Дойди ти, та царувай над нас. А трънът рекъл на дърветата: Ако наистина ме помазвате цар над вас, дойдете, прибегнете под сянката ми; но ако не, нека излезе огън из тръна и изпояде ливанските кедри...” ¹⁵

Как мислите, люде Мои?

На Хълма Гаризин ли тия дървета са открили Тръна, за да му предложат покорството си? Не са ли били надъхани и заблудени, та

¹⁴ (Съдии 9:12-13)

¹⁵ (Съдии 9:14-15)

да презрат Маслината, Смокинята и Лозата и така да отпаднат от Божиите духовни благословения и да намерят Божиите вечни проклетия?

Нека следващото видение от хълма Гевал, което ще дам на пророка Си, да бъде Моето последно предупреждение към всички, които не искат над тях да владее Небесният Цар, но си търсят земни царе според нечестивите помисли на сърцата си...”

2. ХЪЛМЪТ ГЕВАЛ ИЛИ ЗА БОЖИИТЕ ДУХОВНИ ПРОКЛЯТИЯ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Искам да знаеш, че през помислите на сърцето ми и през писането на ръцете ми преминаха много прекрасни и живителни видения от Небето. Видения, които аз бях длъжен пред моя Господ и Цар да напиша и раздам даром на всичките човеци.

Едни от тях похулиха тези видения като проява на помрачение:

“Тоя автор е превъртял! Твърди, че Господ му говори!”

Други завидяха на Божието благоволение върху сърцето ми и със змийска ярост изсъскаха против мене:

“Тоя на най-святият ли ще се прави? Защо се възвишава над човеците, когато Господ се изявява във всички ни и чрез всички ни?”

Трети, досущ като в притчата на Иотам, решиха, че на Божият осел подобава един здрав религиозен оглавник:

“От коя църква е тоя Главчев? Как да го приемем, след като си няма пастир?”

Четвърти, отново като в притчата на Иотам, ми написаха затрогващи от наивност писма, в които ми казваха:

“Господ те подари на нашия град! Ти си отговор на нашите молитви! Скоро да идваш, за да ни станеш пастир!”

Зад всички тия духовни съпротивления на людето стоеше дяволът. Достатъчно скрит, за да не бъде видян. Достатъчно лукав, за да не бъде разпознат. Достатъчно изобретателен, та да притуря скръб в оковите ми за Исус.

Но ето, че аз останах на Хълма Гаризин!

Готов да умра за Исус, но никога да не се покоря на друг цар, освен Него! Готов да страдам в самота и религиозна изолация, но никога да не предам, нито да продам призванието си и избирането ми от Бога. А моята позиция направи така, че преживях напускане и намразване, не от един или десет, но от стотици и хиляди човеци. И тази човешка съблазън ще

продължава до самия свършек. Не само в моя живот, но в живота на всичките Божии помазаници и угодници. Видели, че няма да ги свалят от Хълма Гаризин, за да ги направят земни царе на земни царства, човечите ще ги заплуют, а след това ще обърнат погледа на сърцата си към другия хълм, за който ще говоря сега. Защото това е хълмът Гевал. Хълмът на Божието проклятие, което настига всички, които си търсят царе според страстите на сърцата си, като намразват и похулват Небесния Цар. Затова сега нека отново да ти предам думите, които Господ Исус проговори на сърцето ми, миг преди да ми покаже хълма Гевал. Ето какво ми каза Той:

“Искам да предадеш на всичките Ми братя и сестри, че от многото съдбоносни думи в човешкото битие най-съдбоносна е думата “избор”. Защото тази дума е съдбоносното определяне, което човек прави за Вечността. Именно “избор”, момчето Ми! Именно изява на свободната воля, с която приемаш или отхвърляш нещата, които ти се предлагат.

В Своята безпределна Любов към вас Отец Ми ви даде Своите духовни благословения в Небесните места. Духовни благословения, които ви обличат със светлия и чист висон на благовестието, за да не се намерите голи, но още повече да бъдете облечени с дрехите на Царството. За съжаление, в проявлението на своя избор, не всички човеци ще поискат Божиите духовни благословения. Не всички човеци ще мислят за онова, което е горе. Не всички човеци ще платят цената, за да бъдат изпълнени и употребявани от Святия Дух. Защото на земята има дявол и Сатана. Има дух на Антихрист, който е мотивиран да събира личната жетва на Сатана и да прибавя стотици хиляди и милиони души в житницата му.

Ето за тия човеци сега ще ти се даде видението с хълма Гевал. Видение, което напълно ще обясни думите, изречени от Иотам:

“Сетне всичките дървета рекли на тръна: Дойди ти, та царувай над нас. А трънът рекъл на дърветата: Ако наистина ме помазвате цар над вас, дойдете, прибегнете под сянката ми; но ако не, нека излезе огън из тръна и изпояде ливанските кедри...”¹⁶

---

¹⁶ (Съдии 9:14-15)

Както виждаш от самата притча, след като не успяват да съблазнят Маслината, Смокинята и Лозата с царски постове на земята, всичките дървета отиват при Тръна. А тоя Трън си има хълм, на който е пуснал корените си, и тъмна шатра, в която е разпрострял клоните си. Затова гледай сега на видението, което ще се открие пред очите ти..."

След последните Си думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй щото пред очите ми наистина се разкри видение. Аз виждах хълма Гевал, който се издигаше като гигантски тъмен нокът, готов сякаш да се заби в Небето. Самата грозота и предизвикателство на хълма, ме накара да извърна поглед към Исус и да Го запитам:

"О, Господи мой! Защо имам чувството, че целта на тоя хълм е да бъде като нокът, който се опитва да издраска и нарани Небето?"

"Няма как да бъдат други чувствата ти!" – ми отговори Исус и продължи:

"Защото ти сега виждаш хълм, на който е събрана всичката сатанинска амбиция против Небето и Небесния Цар. Но Аз сега ще те приближа на самия връх на хълма Гевал. За да видиш тъмната шатра на хълма и самия Трън, който расте в нея. Затова гледай и укрепи сърцето си, без никак да се уплашиш, понеже Аз съм с тебе да те пазя и закрилям..."

След тази утеха, Господ започна да ме приближава към самия хълм. И колкото повече го приближавахме, толкова повече се убеждавах, че това наистина беше мястото на най-страшното проклятие от Бога и Отца. По самите склонове на тоя хълм пълзяха хиляди змии и той беше обрасъл от неизброимо количество плевели. А колкото повече се приближавахме към върха на Гевал, толкова повече ставаха пълзящите гадина и плевелите. Така дойде миг, когато видях и самата шатра на хълма. Тя беше черна и сплъстена от гъста смола, която капеше страшно от самия ѝ плат. Това ме ужаси, тъй щото попитах Господ:

"Каква е тази смола, Господи мой? Защо такава погнуса и непоносимо отвращение изпълниха сърцето ми, докато я гледах?"

В отговор Господ ми каза:

“Тази смола е бесовската мъдрост на дявола, която се дава на всички, които живеят по склоновете на Гевал и в самата шатра на върха на хълма. Но ти продължи да гледаш, защото сега ще те въведе в самата шатра на хълма Гевал. За да видиш Тръна от съвсем близо и да го изявиш на цялата Ми Църква...”

Така Господ хвана здраво ръката ми и пристъпи към самата шатра на хълма. И аз Му благодаря за Съвършената защита, понеже както Неговите нозе, така и моите никак не се докосваха до земята на хълма, но ние стъпвахме някак във въздуха. Така Исус опазваше нозете ми от хилядите влечуги, които пълзяха сред плевелите и съскаха застрашително.

Но ето, че накрая Господ отвори входа на шатрата и ме въведе в самото присъствие на Тръна...

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако аз ти казах, че от многото духовни въплъщения на моя Господ, най-съвършеното и Святото, в което Го видях, беше Небесната Лоза, то от многото духовни въплъщения на дявола, които са ми били показвани от Небето, най-уродливото и проклетото беше тоя Трън, който наблюдавах очите ми. Той беше твърде висок и разпрострян на почвата си. От самите му разклонения се показваха хиляди шипове, остри като отровния зъб на змия и извити, за да се забиват, но да не могат да се извадят. По самия ствол и по всички разклонения на Тръна се стичаше отрова, която капеше подобно на провиснали лиги от самите му шипове. Всъщност, виждах грозно и уродливо чудовище, чиито корени черпеха отровата си от самото сърце на Сатана. И ето, че Исус посочи с ръката Си Тръна, като ми каза:

“Виж го, Стефане! И знай от твоя Господ, че ето така изглежда Сатана във всичкото си царуване на земята. Той е най-нечестивият измежду тръните и отровата на шиповете му е безмилостна и смъртоносна, когато някой я пусне в сърцето си.

А сега виж и самото продължение на думите, изречени от Иотам. Защото при тоя Трън ще дойдат човеците, които не успяха да помръднат Маслината, Смокинята и Лозата от мястото им...”

Докато Господ ми говореше откъм входа на шатрата се появиха човеци, чиито очи бяха плувнали от съблазън, а нозете им бяха с дълбоки дупки,

от които влизаха и излизаха змии. И ето, че човеците се приближиха до Тръна и му се поклониха, като му казваха:

“Молим те, боже! Дойди, та царувай над нас!”

Думите им накараха Тръна да се разклати от вълнение, тъй че хиляди капки от отрова мигом паднаха от шиповете му на земята. И тогава с дрезгав и пресъхнал глас Трънът им отговори, като им казваше:

“Ако наистина ме помазвате цар над вас, дойдете, прибегнете под сянката ми; но ако не, нека излезе огън из тръна и изпояде ливанските кедри...”¹⁷

Думите на Тръна още повече амбицираха човеците, тъй че те му отговориха, казвайки:

“Искаме тебе за цар! Тебе и никой друг. Затова под сянката ти ще прибегнем и всичко, що искаш от нас, ще извършим...”

След последните думи на човеците, Трънът разклати клоните си и ги събра като своеобразен ореол пред себе си. А тогава отсрещ шиповете на клоните му излязоха струи тъмнина. И тъмнината, като се раздвижваше, превърна се в образ, който започна да говори на човеците и да им казва:

“Аз съм първият, и последният, и святият. Ида скоро на земята, за да въздам на всички, които не ми се покоряват. Искате ли образа ми, люде мои? Искате ли да царувате, както царувам аз и да бъдете мои ливански кедри до века?”

Самият въпрос на образа беше толкова категорично потвърждение за сърцето ми, че аз извърнах с отвращение главата си, като казах на Господ:

“О, Исусе! Та не е ли това самият Антихрист, който ще дойде на земята? Та ето, той нарича своите поклонници ливански кедри, досущ с думите, с които го е определил пророкът от Отца:

“Ето, асириецът бе кедър в Ливан с хубави клонове, с дебела сянка и с висок ръст; и върхът му бе всред гъсти клончета...”¹⁸

“Точно така е, момчето Ми! Но ти виж самото предупреждение на Тръна. Защото той сам казва, че ако отстъпят от него, то ще

---

¹⁷ (Съдии 9:15)

¹⁸ (Езекиил 31:3)

излезе огън, който да ги пояде. Тъй щото нищо не съдейства за добро на нечестивите, които търсят поклон пред Сатана.

Ако се откажат от дявола – той ще им отмъсти с огъня си! А ако се закрепят в него – Отец Ми ще им въздаде от Огъня Си!

И сега продължи да гледаш във видението, за да видиш какво ще се случи, когато нечестивите човеци прибягнат под сянката на тоя тъмен образ...”

Отново гледах с вълнение във видението, когато забелязах как човеците пристъпиха под сянката на Тръна и в самата тъмнина на образа. И ето, че тъмнината влезе в главите и сърцата им. А дрезгавият и пресъхнал глас на Тръна отново им каза:

“Аз обичам покорните и послушните, а мразя непокорството и инакомислещите. Аз обичам всички, които царуват чрез мен, и мразя всички, които не приемат да царувам над тях. Затова вземете сега от смолата ми и я помажете върху всяко чело и десница, които ме приемат. Вземете също от клоните ми и ги набучете върху всяка непокорна глава, която ходи на други хълмове и отказва да ми се поклони. Вие вече сте мои царе, и аз – царят, който царувам в сърцата ви...”

Думите на Тръна накараха човеците да се наведат и да натопят ръцете си в смолата му, а след това да откъснат много клони от разклоненията му. Така, след като му се поклониха, те му казаха:

“Амин! Да бъде, царю наш! Ние ще направим всички да се поклонят на силата ти и да вършат волята ти...”

Ето, че човеците вече излизаха от шатрата на Тръна, когато Господ отново ми проговори, като казваше:

“Нека и ние излезем от това проклето място. Защото сега ще ти дам да видиш какво ще сторят ливанските кедри на всичките Ми свидетели и последователи, които откажат да им се поклонят и да вършат волята на Тръна...”

След тези Свои думи Исус ме изведе от шатрата и съвсем скоро ме премести в долината под хълма Гевал, където вече слизаха обявените за царе от Тръна. Те държаха трънените клони в ръцете си и ги размахваха всред множествата от човеци, като им казваха:

“Поклонете се, поклонете се! Изповядайте нашия цар за бог, за да ви бъде добре на земята!”

Видели страшните тръни в ръцете на дяволските помазаници, много от човеците им се покланяха, като приемаха да бъдат белязани от смолата на Тръна. Но колкото повече пратениците на Тръна напускаха територията на хълма Гевал, толкова по-трудно им ставаше да убеждават хората, че служат на Небесния Цар. Така дойде миг, когато застанаха в подножието на Хълма Гаризин. И, отворили устата си, те повториха заучения си репертоар, като казваха на човеците:

“Поклонете се, поклонете се! Изповядайте нашия цар за бог, за да ви бъде добре на земята!”

Но тогава човеците от подножието на Хълма Гаризин им отговориха, казвайки:

“Ние вече сме сторили поклона си и сме избрали Царя си!

Нашият избор е в Маслината, Смокинята и Лозата, които растат на Хълма на Божието Съвършено благословение. Нито щем смолата ви, нито признаваме царя ви...”

Думите на човеците докараха дяволските пратеници до лудост. И те, като размахаха трънените клони в ръцете си, им закрещяха, казвайки:

“Вие ли ще отричате властта на царя ни? Вие ли няма да се покорите? За какви се мислите? Не знаете ли, че наказанието за неподчинение е страшно?”

На тия заплашителни думи човеците с радост отговориха:

“Каква по-голяма привилегия за нас от тая – да претърпим поругание за Царя си? Сторете с нас каквото щете, но пак ви казваме – ние вече избрахме Царя си!”

Чули тия думи, сатанинските помазаници избежумяха. И като хващаха Божиите люде и прекалено насилваха над тях, набучиха тръните в главите им, като им казваха:

“Това е наказанието на нашия цар за всички, които откажат да му бъдат поданици! Така ще ходите и ще се скитате – проклети и отречени от властта на единствения цар...”

След последните думи и скверното дело, сторено от дяволските пратеници на Божиите люде, настъпи знамение. Защото от Небето над Хълма Гаризин се простря огнената ръка на Всемогъщия Отец. И като докосна и утеши окървавените глави на людете Си, претърпели поругание за Исус, Отец със страшен Глас извика против злите човеци, като им казваше:

“Аз поставих Царя Си и свидетелите Си на Хълма Гаризин - Святият Хълм на Моите Съвършени благословения!

Но вие, нечестиви, отказахте да бъдете Маслина, Смокиня и Лоза пред очите Ми!

Аз поставих угодните Си и скъпоценните Си, за да бъдат слуги на всички, които придобиват Моето Спасение! Но вие, нечестиви, отказахте да слугувате и поискахте да царувате!

Ето, пламва огън в сърцата ви, който ще ви изпепели и довърши, както изпепели и довърши някога сихемските мъже, събрани в нечестието на Авимелех!

Аз, Всемогъщият, ви отсичам като ненужни и проклети! Защото потърсихте хълма на проклятието и се закрепихте в измамата на змея, звяра и лъжепророка!”

След тия гневни думи огнената ръка на Отца се сви в юмрук от разпалена ярост. И огънят на Божието проклятие лумна във вътрешностите на нечестивите, като подпалваше всичката смола и всичкото нечестие, на което бяха предали сърцата си. А моят Господ Исус, като погали с ръка главата ми, отново ми проговори, като казваше:

“От днес и до Моето Пришествие всичките Ми люде, възкачени като слуги на Хълма Гаризин, ще бъдат поругани с трънени венци, които ще им бъдат сплетени от царете и поклонниците на Вавилон! От днес и до Моето пришествие едни стихове от Словото Ми ще сочат Хълма Гаризин на Верните, и ще осъдят нечестивите от хълма Гевал. А думите на тия стихове гласят:

“Защото земята, която се е поила от дъжда, що пада често на нея, и която ражда трева полезна на тия, за които се и обработва, получава благословение от Бога; но ако ражда тръни и репей,

отхвърля се; тя скоро ще се прокълне, и сетнината ѝ е да се изгори...”¹⁹

Но вие помнете всякога, че както главата на вашия Небесен Цар беше набучена от тръните на хълма Гевал, така ще бъдат набучени и вашите глави! Защото сте отказали да се поклоните на Ирод – царят от Гевал, и сте направили в сърцата си шатри за Царя от Сион!

Помнете Примера Ми, люде Мои!

Разпознайте навреме слугите от царете! По плодовете им ще ги познаете! Бере ли се грозде от тръни и берат ли се смокини от репей? И ако до днес сте нямали отговор на тия Мои въпроси, то с виденията в тази Свята пророческа книга Аз вече ви отговорих!

Погледнете към шатрите на Хълма Гаризин и извисете сърцата си при Мене!

Погледнете на Святото Мירו на Маслината!

Погледнете на сладостта и Благостта на Смокинята!

И най-вече – погледнете на Виното на Лозата! На Кръвта, която пролях за вас, и на страданието и слугуването, с които ви изкупих от света! Който има и пази в сърцето си тия Мои думи, той ще опази Божиите Съвършени благословения до века!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”

---

¹⁹ (Евреи 6:7-8)